

Hans Stolp

Hedendaagse Christuservaringen

AnkhHermes

Eerder uitgegeven in 2002 door Uitgeverij Ten Have onder de titel *De verschijningen van Christus in onze tijd*.
Bijbelteksten zijn geciteerd uit de vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap (1951).

Omslag Peter Beemsterboer
Binnenwerk Stampwerk
NUR 728

ISBN 9789020220735
ISBN e-book 9789020220742

© 2023 Hans Stolp
© 2023 Uitgeverij AnkhHermes, onderdeel van VBK|media, Utrecht

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden gereproduceerd, op welke manier dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in het geval van korte aanhalingen gebruikt in beschouwende artikelen of recensies uiteraard met vermelding van de bron.

Uitgeverij AnkhHermes vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

www.ankh-hermes.nl

Inhoud

Ten geleide 9

Christus gezien te hebben: een grootse ervaring 15

De verschijning van Christus 35

Wat Hij bewerkt en doet 55

Hoe Christus verschijnt 67

De vele vragen 79

De wederkomst van Christus 93

Rudolf Steiner – een profetie 109

De beslissende keuze 123

Leven met Christus 137

Het onverhulde kwaad 151

Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde 161

De leefregels voor onze tijd 169

Nawoord 175

Over de auteur 187

Noten 189

Ten geleide

Jaren geleden was ik met mijn partner met vakantie op Patmos. Nu is Patmos niet alleen een klein Grieks eiland vlak voor de kust van Turkije, maar het is ook een heilig eiland: zo is dat vastgelegd in de grondwet van Griekenland. Dat komt omdat de apostel Johannes hier aan het einde van de eerste eeuw na Christus gevangenzat, en hij tijdens die gevangenschap in een visioen de stralende gestalte van Christus zag. Christus liet hem vervolgens in een reeks van andere visioenen zien hoe het verder zou gaan met de aarde en met de mensheid. Zo mocht Johannes zien wat het doel is van het leven op aarde en waar het op uitloopt: op de voor iedereen zichtbare manifestatie van Christus. De visioenen die Johannes ontving, heeft hij zelf door zijn helper en 'schrijfknecht' Prochorus laten vastleggen in een manuscript, dat opgenomen is in de Bijbel en wel als het laatste boek van het Nieuwe Testament: *De Openbaring van Johannes*. Op de berg van Patmos is een klooster gebouwd, het Johannesklooster, dat de herinnering levend houdt aan wat er in het jaar 96 na Christus op dat kleine eiland, gebeurde. Overal zie je er iconen met de heilige Johannes; daarnaast vind je er talrijke iconen van Prochorus en van Christus zelf; en overal staan grote en kleine kapelletjes om die doorbraak vanuit de geestelijke wereld in de eer-

ste eeuw na Christus eerbiedig te gedenken. Daar, op dat eiland, kreeg ik een droom:

Ik zat in een kerk tussen de vele mensen die luisterden naar de dominee. Op een gegeven moment, onverwacht, gaf de dominee mij zomaar het woord. Toen zei ik heel spontaan, zonder daarover na te denken: 'Christus is gestorven in de kerken. Hij leeft er niet meer.' En terwijl ik dat zei, begonnen de tranen over mijn gezicht te stromen. Opnieuw zei ik: 'Christus is dood, Hij is opnieuw gestorven in de kerken.' De dominee keek mij vriendelijk aan. Hij zei niets. Maar ik zag herkenning op zijn gezicht, en begrip. Toen werd ik wakker.

Deze droom zette mij aan tot het schrijven van dit boek. Ik wilde het altijd al schrijven, maar ik durfde het niet. Ik leef met Christus, of misschien beter: Hij leeft met mij, op een tedere, haast tastbare, en ieder geval voelbare wijze. En zowel door mijn eigen ervaringen als door wat mensen mij in de loop der jaren verteld hebben over hun ontmoeting met Christus, is het voor mij zonneklaar hoezeer Christus lééft, en ons in stilte, in het verborgene, leidt en liefheeft. Hij is de eigenlijke werkelijkheid achter de zichtbare werkelijkheid. Dat is het van waaruit ik dagelijks leef, en dat is het wat mij inspireert en bezielt bij al mijn werk.

Hoe zou ik dat met voldoende eerbied aan anderen kunnen overdragen? Hoe zou ik duidelijk kunnen maken dat Christus leeft, zo intens met ons begaan is en met ons

meeleeft, en ons begeleidt in werkelijk alle dingen die wij in het leven meemaken? Een boek over Christus is voor mij niet zomaar een boek, het is voor mij een heilig boek – en ik achtte mijzelf niet in staat om het te schrijven.

Toen kwam deze droom – en ik wist meteen dat ik nu aan dat boek moest beginnen.

Het is niet alleen voor mij, maar ook voor vele anderen een tragedie, dat zelfs in de kerken het besef van de zo concrete werkzaamheid van Christus in onze dagen begint te vervagen. Hij is een dogma geworden, een geloofsbelijdenis. Hij is verbleekt tot vage letters zonder inhoud. Andere kerkelijke stromingen zien Hem als een bijzonder mens, zoals Martin Luther King dat was. Maar het geheim van Christus is hen daarmee ontgaan. Hij is een figuur uit het verleden geworden, geen gestalte om mee te leven, om je dromen mee te delen, om mee te praten, om mee te huilen. Hij is niet langer de beste vriend die wij kunnen hebben in het leven. Verbleekt tot een dogma of een gestalte uit het verleden, is Hij opnieuw gestorven in de kerken.

Toen ik als pastor bij de IKON werkte, gebeurde het een enkele keer dat mensen mij opbelden en in de loop van het gesprek zeiden: 'Ze hebben ons Christus afgepakt in de kerk.' Ze bedoelden daarmee dat er in de kerk wel op een theoretische wijze over Christus gesproken werd, maar niet op een levende wijze. Dat Hij gemangeld werd tussen dogma's en allerlei theologische theorieën waar-

uit al het leven geweken was. Voor de mensen die mij belden was Hij de diepste, de meest eigenlijke werkelijkheid van het leven geworden. En daarom deed het hen zo'n pijn om over Christus op zo'n doodse, levenloze wijze te horen praten.

Er zijn opvallend veel mensen aan wie Christus in onze tijd verschenen is. Mensen vertellen zo vaak over zijn verschijning, dat onderzoekers verrast staan. Dat hadden ze nooit verwacht! Het lijkt wel alsof Christus zelf krachtdadig al onze levenloze theorieën over Hem komt doorbreken en dat Hij zelf aan ons komt vertellen wie Hij is en wat Hij betekent voor het leven op aarde.

De veelvuldige verschijning van Christus is een nieuwe doorbraak vanuit de geestelijke wereld. Zoals Hij in de eerste eeuw aan Johannes verscheen, zo verschijnt Hij nu aan talloos veel mensen. En zoals wij, zeker wanneer we een reis naar Patmos maken, de verschijning van Christus in het jaar 96 nog steeds met eerbied gedenken, zo mogen wij ons nu met verwondering en eerbied bezinnen op de verschijningen van Christus in onze tijd. Wie luistert naar wat mensen daarover te vertellen hebben, kan niet anders dan met verwondering vaststellen: Hij leeft!

Ik leef al jaren innerlijk met deze bijzondere gebeurtenis: de vele verschijningen van Christus in onze tijd. En langzamerhand begon ik aan te voelen wat de betekenis daarvan is, wat die vele verschijningen ons zeggen wil-

len. In dit boek vertel ik tot welke inzichten ik gaandeweg gekomen ben. Met nadruk wil ik zeggen dat het *mijn* inzichten zijn. Zo ben ik gaan kijken en ik wil er graag over vertellen. Maar niet één lezer(es) hoeft het met mij eens te zijn. Ik ben er niet op uit om anderen over te halen tot mijn inzichten. Maar misschien dat het lezen van dit boek bij de lezer(es) vanbinnen iets aanraakt waardoor ook hij of zij tot een eigen visie op deze grote gebeurtenis van onze tijd komt. Want zo ben ik het gaan zien: de veelvuldige verschijningen van Christus in onze tijd mogen een grote en veelzeggende gebeurtenis in onze tijd genoemd worden. Daarom is het niet alleen zinnig, maar ook inspirerend om daarbij stil te staan en erover na te denken in ons hart.

Christus gezien te hebben: een grootse ervaring

De onmogelijkheid van dit boek

In dit boek wil ik graag vertellen over *de verschijningen van Christus in onze tijd*. Het lijkt er namelijk op alsof er steeds meer mensen zijn aan wie Hij verschenen is. Maar nog voordat ik de eerste regels over dit onderwerp op papier begon te zetten, realiseerde ik mij opnieuw dat dit een thema is waarvoor onze menselijke woorden in feite ontoereikend zijn – en dat het daarom een thema is dat zich per definitie volstrekt ontoereikend laat beschrijven. Hoe zou je eigenlijk de grootsheid van Christus bij zijn verschijning, zijn allesomvattende liefde en het licht dat van Hem uitgaat ook maar kunnen beschrijven?

De verschijning van Christus is in wezen een doorbraak vanuit een andere, hogere dimensie dan de driedimensionale wereld waarin wij gewoonlijk leven. En onze menselijke taal is niet bij machte die hogere dimensie te beschrijven, omdat zij slechts gericht is op onze eigen aardse en beperkte werkelijkheid.

Om dit met een voorbeeld duidelijk te maken, zou je het zo kunnen stellen: stel dat er mensen zijn die leven in een wereld die geen kleur kent, alleen maar zwart-wit, zoals de zwart-witfoto's uit een alweer bijna voorbijge tijd. Hoe zou je die mensen die altijd in die zwart-wit-

wereld leven iets kunnen vertellen over een wereld die alleen maar kleur kent? Hoe zou je hun de gouden kleur van de zonsondergang beschrijven? Hoe zou je de kleurenpracht van de bloemenwereld kunnen overdragen? Hoe zou je de wolken, de lucht en de kleur van het water beschrijven? Wanneer je dat toch zou proberen, zou je al snel merken dat woorden volstrekt ontoereikend zijn om de schoonheid, de verrukking en de ontroerende kwetsbaarheid van die kleurenpracht over te dragen en duidelijk te maken.

Net zo is het met de verschijning van Christus in onze tijd. Die verschijning gaat altijd gepaard met de meest intense gevoelens van liefde, van vrede en van thuiskomen. Maar iedereen die zo'n verschijning heeft mogen meemaken, zal ogenblikkelijk zeggen dat die zojuist gebruikte woorden volkomen ontoereikend zijn om de werkelijke intensiteit van die vrede en die liefde te beschrijven. Want de vrede en de liefde die de verschijning van Christus in mensen oproept en waarmee ze hen omhullen en aanraken, zijn zoveel groter, zoveel sterker, zoveel intenser dan alles wat wij hier, in de dimensie van de aardse wereld, aan liefde en aan vrede kennen. Elk woord dat probeert om toch iets van dit alles te beschrijven, doet daarom tekort aan het grootse, allesomvattende en allesbeslissende dat de verschijning van Christus in zich draagt.

Daarom is het gewaagd om desondanks met woorden te proberen iets van dit bijzondere gebeuren te beschrijven en mededeelbaar te maken. Per definitie is het eigenlijk

tot mislukken gedoemd. Dat is mede de reden waarom mensen die zo'n verschijning hebben mogen ervaren, zo terughoudend zijn om erover te vertellen. Het lukt gewoon niet om in onze driedimensionale, aardse mensentaal de essentie te verwoorden. En als je het dan toch probeert, en je merkt dan dat het je niet lukt om een ander mens iets van het overweldigende van de ervaring die je hebt gehad door te geven, blijf je met een kater achter, want je hebt het gevoel dat je een geheim geschonden hebt, dat je het naar beneden gehaald en van zijn glans beroofd hebt.

Vanuit deze overwegingen zou dit boek dus eigenlijk niet geschreven moeten worden.

Nu is het zo, dat steeds meer mensen zo'n ervaring lijken te hebben. Steeds vaker gebeurt het dat mensen in stilte, ver buiten alle publiciteit, op een heel indringende manier, heel direct met Christus verbonden raken. Want dat is in ieder geval wat zo'n verschijning van Christus met mensen doet: zij voelen zich hun hele verdere leven voorgoed en heel intens met Christus verbonden. Buiten alle kerkelijkheid en buiten alle kerkleer en traditie om, maar 'gewoon', door wat zij heel persoonlijk in hun leven meemaken, worden zij met Christus verbonden. En zoals gezegd, het aantal mensen dat op deze wijze met Hem verbonden raakt, is groeiende. Daarom is het ondanks het ontoereikende van de taal toch belangrijk om dit thema aan de orde te stellen.